

Een inzender, die zich „Politicus” noemt, waarschuwt dan ook voor wat hij noemt een „harlequinade”. Maar een andere inzender stelt zich maar vast candidaat, om een voorbeeld te geven, en noemt eenige districten, waar men z. i. met geneeskundige candidaten goed gevolg zou hebben, m. a. w., waar men een parlamentslid, dat in labiel evenwicht verkeert en wel van een andere partij zal zijn dan de collega, die zich candidaat stelt, kan laten duikelen.

Niets voor ons, dat gescharrell! Laten wij de artsen, die roeping gevoelen voor de politiek en kamercandidaat worden, maar laten steunen door hun geestverwanten, hetzij dokters of leeken. En laten wij hopen, en desnoods daarop aandringen, dat zij als kamerlid hun beroep en hun beroepsgenooten niet vergeten. Maar laten wij als beroepsvereniging ons bepalen tot de waarlijk niet zoo te ver-smaden positie van „Staten-Speciaal” en onze meening duidelijk doen vernemen, telkens als de Staten-Generaal dat noodig hebben.

H. PINKHOF.

EEN LASTERAAR IN ONZE EIGEN GELEDEREN. — Bij de bespreking in den Berlijnschen gemeenteraad van de reeds vroeger hier vermelde voordracht tot instelling van „ambulatoria” of ziekenhuispoliklinieken ter verlichting van het plaatsgebrek in de ziekenhuizen, heeft een arts, het gemeenteraadslid dr. WEYL, zich een uiting veroorloofd, welke terecht de verontwaardiging van de *Berliner klin. Wochenschrift* heeft gewekt. Hij heeft nl. namens zijn partijgenooten in den raad voorgesteld, de geheele geneeskundige verzorging der bevolking tot een tak van gemeentedienst te maken, iets wat hem ongetwijfeld vrij staat. Maar bij de verdediging van dit voorstel zeide hij: „het is toch onzinnig, dat de behandeling van onze zieke medemenschen een *persoonlijke aangelegenheid* is, en de uitoefening van het beroep van arts een *winstbedrijf*. Deze toestand moet ten gevolge hebben, dat de arts *in zijn hoedanigheid van zakenman* nauwelijks belang kan hebben bij een behoorlijken gezondheidstoestand, want daardoor worden zijn inkomsten geringer”. Zoo iets is zelfs door ziekenfondsbesturen in dagen van strijd met de artsen nooit beweerd. En zelfs de leeken, hoe vaak ook tegen ons opgeruid, zijn van het tegendeel innig overtuigd, zoodat weerlegging onnoodig is. Partijverblindings moet dezen arts tot zulk een bewering hebben gebracht, die alleen hemzelf in een ongunstig daglicht kan plaatsen, en misschien ook dat nog onverdiend.

GEEN HALVE MAATREGEL. — Met het oog op het heerschen van de cholera te Petersburg heeft de voorzitter der gemeente verklaard, dat alle artsen, die de voorschriften der Sovjets niet gehoorzamen, zullen worden doodgeschoten (*Zeitschr. f. ärztl. Fortb.*). Alsof een arts harder zal loopen, als hij doodgeschoten is!

HULPARTSEN TIJDENS DE GRIEP-EPIDEMIE. — De gemeenteraad te Weenen heeft hulpartsen aangesteld voor den duur der epidemie. De gemeente-artsen krijgen een toelage van 1000 kronen per maand voor rijtuigkosten, tenzij zij gebruik wenschen te maken van de auto's, die ten getale van honderd door het ministerie van oorlog ter beschikking van de geneeskundige vereeniging zijn gesteld (*Deutsche med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

HULPVAARDIGHEID VAN EEN SEMI-ARTS.

Collega SCHOLS geeft in dit *Tijdschrift* van 9 Nov. l.l. den goeden raad, om hulp te zoeken bij de semi-artsen. Hoe dat nu en dan gaat, wil ik hier mededeelen om te